

Хисаря се отличава от други наши курорти по голямото изобилие на минерални извори – 16 естествени и 6 дълбоко сондирани. Водите са с различна температура, химичен състав, радиоактивност и лечбни свойства.

Най-голямо доказателство за лечебната сила на водата е музейната сбирка на бъбречни камъни. Броят им е около 12 000, някои от конкрементите са извадени оперативно, като сред тях е и най-големият бъбречен камък в България, тежащ 560 грама.

Хисарската минерална вода се използва за:

- Питейно лечение – чрез минералната вода в организма се въвеждат химически полезни вещества, които помагат за изхвърлянето на токсините и подобряват работата на вътрешните органи;
- Инхалации с минерална вода;
- Комбинирано лечение – съчетаване на минералната вода, чистия въздух и спокойствието с физиотерапия, ароматерпия, таласотерапия, фитотерапия, класически и източни масажи, акупунктура, диетично хранене и много други.

- Водолечение – перлени, вихрови и галванични вани, подводни масажи, с добавка на етерични масла, морски и фито-продукти. Ваните с природна минерална вода не се разреждат, имат естествена температура 35-40 градуса. Въздействат върху огромно количество кожни рецептори и рефлекторно повлияват голям брой заболявания, премахват напрежението и умората, укрепват нервната система;

Минералната вода на извор „Момина сълза“ (намира се в парка до хотел „Си Комфорт“) е слабо минерализирана, със съдържание на много микроелементи – манган, кобалт, цинк, мед и др., т.нар. „метални витамини“. Това е най-вкусната хисарска вода. Използва се само за питейно лечение, предимно на стомашно-чревни заболявания. Температурата ѝ е 42 градуса. Легендата разказва, че една красива българка отказала да стане наложница на турски бей. За да я унизи той я накарал да сервира гола на гостите му. Девојката се подчинила, но заставайки пред него, стоварила тежкия поднос със сладкиши върху главата му и го убила. За постъпката си тя била осъдена да изгори на клада. Когато пламъците обгърнали голото ѝ тяло, от очите и се отронили две топли сълзи. От тях бликнал извор, който бил наречен „Момина сълза“.

Освен „Момина сълза“, в парка срещу хотела, в диаметър от 200-300 метра, са разположени още няколко извора с различно съдържание на елементи и температура. „Стублата“ е с най-ниска температура – 31 градуса С – използва се за промиване на очите. В баните са каптирани още три извора. „Топлица“ - той е най-горещият – 51 градуса С, подходящ е за лечение на гинекологични заболявания. „Бистрица“ - с температура 45 градуса С, препоръчва се при кожни заболявания. „Свежест“ е с температура на водата 41 градуса С, използва се предимно за неврози.

Колоната в центъра на града е един от символите му. Представлява водопиен павилион, построен през 1960г. по точно копие на римска колонада. Захранва се от извор „Момина сълза“.

Минералната вода от извор „Момина баня“ е с най-високо съдържание на радон – 160 емана и температура 47 градуса С, което я прави най-показателна за лечението на урологични заболявания и заболявания на опорно-двигателния апарат. Водата е алкална, хидро-карбонатно-натриева и флуорна, без цвят и мирис и с приятен вкус. На този извор през 1882г. е направен първият химичен анализ на минерална вода в България, като с това се поставя началото на организираното балнеолечение у нас. Тогава Правителството на Източна Румелия издава първия „Правилник за експлоатация на хисарските бани“. В парк „Момона сълза“ се намират останките от най-голямата римска баня в града. Строена през 4 век. Подът и стените били от бял родопски мрамор. Имало е помещения за топла и студена баня, два басейна с размери 15/5 метра и дълбочина 1,4 метра. В други помещения са се извършвали лечебни процедури, масажи, намазване с благовонни масла. Топлата вода била използвана и за отопление. Специални глинени тръби отвеждали водата под мраморните плочи на пода, а нагоре между двойните стени се насочвала топлата пара.

